

A „MURAKOZ“
megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak:
Égészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischer Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“
Izlazi svaku nedelju
Céna mu je :
Na oćelo leto 4 frt — kr
Na pol leta 2 frt — kr
Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredničtvu Medjimurja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela vu Čakovcu.

VEGYESTARTALMU HETILAP | NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. | IZLAZI SVAKU NEDELJU

Egyesüljünk!

Nagy hibája a magyarnak, hogy e hazának idegen ajku polgárait nem olvasztotta be nemzetébe. Egy ezredév viszontagságteles történetével dicsekedhet a magyar és pedig olyan történelemmel, melynek nem egy lapja arany betűkkel van írva. Egy ezred év dicső története megtanítja a népet hajdani nagyságának, fényének ismeretére, megmutatja az, hogy mily nagy, mily erős volt a nemzet hadi ereje s mily gyenge volt nemzetében Gyenge, mert számuk kevés volt. A folytonos harcz. háboru nem engedtek időt a magyarnak arra hogy belügyeit rendezze, hogy nemzetét számban gyarapítsa Midőn lezajlottak a védelmi harcz nehéz napjai, midőn elpihenhetett volna a harczos, hogy helyét felváltsa a békés polgár, ki a harczban kapott sebeket begyógyítani: nem engedtek neki időt a jó szomszédok, kiket védtünk századéves megtámadtatások ellen. Nem volt nyugta a magyarnak. Egyedül elhagyatva, a legtöbb esetben rászédve, rokonok nélkül ellenséges nemzetek közé élve, nem lett volna csoda, ha a megpróbált hatás ideje elseperte volna a maroknyi népet. Kiállta a tűzpróbát. Csorbulva pattant vissza az ellenséges kard a magyar szabályjáról. Kicsiny volt bár a nép, de vitéz: erővel nem sikerült kitörülni az élők sorából.

Cselhez folyamodtak a szomszéd nemzetek, s elakarták veszteti erkölcsének nemzetiségének aláásásával. Idegen szokásokat, idegen nyelveket erőszakoltak rá, s a jó magyar türte békében.

Elmultak ezek az idők is. Elfoglalta a nemzet nyelve, az őt megillető helyet, magyar nyelv zeng le a trón lépcsőjéről hozzánk, magyar a törvényünk.

Megmutatta tehát a nép, hogy életre való, hogy erős faj, s nemcsak a harczban, de békében is hü, álhatalos önmagához. S ime mind ezek daczára, ma is szetne bennünket mind a német, mind az orosz beolvasztani. Fenyegetik nemzetiségünket, nemzeti létünket alattomos fondorlataikkal. S ugyan miért?

Nem azért, mintha a hős apáknak méltatlan unokájok lenne a mai nemzedék, fényesen bizonyították ennek ellenkezőjét az utolsó harczok; nem műveletlenségünk miatt, mert azt a külföld is elismeri, hogy lépést tartunk velök, nem ingatag állhatatlanságunk miatt, hanem csekély számunk miatt. A bennünket környező nemzetek saját nemzetiségök terjesztése érdekében, még erőszakot sem riadtak vissza (pl. Posen, Lengyel or.) a más ajkúkat elnyomták, kényszerítették elhagyni nyelvét, míg a magyar törvényekkel biztosította a más ajkúak nemzetiségét, hogy jól érezzék magukat közöttünk Békés uton pedig eddig nem tudott a magyar magyarosítani.

A hatalmas, nagy német nemzet ma is alkalmaz oly eszközöket, melyek segélyével távol levő fiaik nyelvét, erkölcsét, szokásait megőrizték, ma is terjeszkednek azok, csak mi magyarok maradtunk ebben hátra. Ha egy pillantást vetünk Magyarország statisztikájába, megdöbbenve tapasztalhatjuk fajunk kicsinységét, s ez a kevés magyar is fogy erkölcsre, szokásaira folytonosan. Magyar-

országot újból el kell foglalni s ezt csak a Magyarország fáklyavívői tehetik. Meghozta kormányunk mind azon üdvös törvényeket, melyek segélyével, más nemzetek jogainak épségben tartása mellett terjesztetik a mi velődés nemzeti alapon. De ha ezen nagy munkát egyedül a kormányra s annak közegeire hagyjuk, nagyon soká lesz eredménye érezhető.

Minden magyar embernek honfiai kötelessége a nemzet ügyeit annyira elősegíteni, a mennyire azt ere e engedi. Elsősorban az iskolák vannak hivatva terjesztetni a nemzeti eszméket, melyek hogy teljesítik is dicső feladatukat, már most is mutatja a következmény.

Másod sorban a társadalom kötelessége ez. Fájdalom erről nem minden esetben mondhatjuk ugyanezt. Oly csekély az, amit eddig tett, s annyi még a tenni való! A közel mult események megmutatták, hogy egyes hazafias irányu egyletek mily messze kiható eredményt mutathatnak fel. A német »iskola egylet« bizonyítja, hogy jogosultak s életrevalók a hason irányu egyletek.

A szepesi városkákban létező s különböző czimű egyletek virágoznak, s terjesztik a magyar ágot, pedig tagjaik jobbára németek. Nálunk is keletkezett ily irányu egylet, a magyar iskola egylet, melynek eredménye, ha az széles körben elterjed, szintén jelentékeny lesz. Az Erdélyben keletkező közművelődés egyesület szintén fényes jövővel kecsegtet. Muraköz lakói érdelemre nézve már régebbi idők óta magyarok voltak, de nyelvök sajnos még nem az. Az iskolák, plébániák s különböző hivatalok terjesztik ugyan a magyarságot, de ez magában nem elég, ha biztos eredményt akarunk elérni támogatni kell ezt a nagy közönségnek.

Hová kellene a hazában jobban, ha nem ide Muraközben egy magyar iskola egyesület? hol lehetne legközvetlenebbül érezni áldásos működését egy magyar nyelvet, magyar szellemet terjesztő társaságnak, hol utal a körülmény jobban az összetartásra, hanem itt.

Van Muraköznek számtalan, nemzeteért buzgó befolyásos fia, kinek csak ki kell nemzete érdekében bontania a lobogót, s hiszem hogy sorakozni fog alá minden magyar.

GRESKOVITS JÁNOS.

CSÁKTORNYA

A régi bűn.

Irta:

Horváth Gyula.

(Folytatás.)

Egy ifju állt a lugas bejárata előtt. Egy szőke fűrtű, halvány, de mégis oly szép ifju. Olyan arc volt az, mit a nő, ha egyszer látott, soha sem tud többé elfelelni.

Ott állt a gyönyörű leány előtt min egy szoborrá merülve, s nézték hosszan, hosszan. Majd végre az ifju törte meg a siri esendőt édes, csöngő hangon:

Ezer bocsánat drága kisasszony, a véletlen hozott engem ide. Látom, mennyire megrendült, de legyen nyugodt. Aki jelen percben kedved előtt áll, Felvály Ákos fia és örököse: Felvály Árpád.

A szép Malvin csak most kezdett magához térni, s hamarjában nem is tudott mit felelni. Szüntelen kintozta ama gondolat, vajjon meghalotta-e ezen ifju, amit ő előbb oly megdöbbenéssel kiejtett ajkán, s erre ismét mélyen elpirult.

Árpád látva a leányka zavarát, iparkodott abból kimenteni, habár ő maga is remegett a kedves teremés előtt.

— Szokásom ... szólja Árpád ... minden reggel séta lovaglást tenni. Eppen hazafelé indultam, midőn a lugas szép virágai magukra vonák figyelmemet. Elhatároztam magamban, hogy közelről tekintem meg. Azt azonban soha sem hittem volna, hogy azok a gyönyörű virágok egy még gyönyörűebbet rejtsenek el.

Malvin azon nők közé tartozott, kik magas műveltséggel bírtak ugyan, de a társadalmi élet mesterfogásaiban nagyon is gyengék. Amint a zárdából hazajött, egész idejét a természetben töltö, s legnagyobb élvezete az volt, ha az erdőben barangolva, versenyt énekelhetett az itteni primadonnával: a csalóganynyal. Így hát nem csodálkozhatunk, ha Árpád képes kifejezésére kedves naivsággal csak ennyit felelt:

Igen, minden reggel itt szoktam időzni.

Ezzel személyesen tekintett a halvány ifjura, kinek szemei izzó sugarakat löveltek feléje. Ugy érte, mintha a sugarak a szívet perzselnék.

Midőn Árpád forrón megszorítva parányi kezét, eltávozott, kezdett a dolog felett gondolkodni.

Egy, még eddig nem ismert érzés vett rajta erőt. Az a halványarcu, szép, szőke ifju mintha mindig a szemei előtt állott volna azokkal a gyilkos tűző szemekkel. Vajjon sejtette-e, hogy az a furcsa érzés, mely annyi kárhozatot, bűnt s boldogságot szül; — mely érzés palotává varázsolja a kunyhó nyomasztó léggel telt szobáját, — melynek lénye tüzebb, vakítóbb, lángolóbb a nap tűzénél, — mely porba sújtja a gőg büszke homlokát, — mely meunyországot ígér a — földön: nem más, min' a — szerelem?

A nyár elmúlt. A gyönyörű erdő megfosztva minden ekességtől, oly gyászosan néz ki. A madarak éneke kihalt. A vadászok virágos kertjének rózsái lehulltak, s a lugos teltutóinak csak a pusztá szára mutatott az elmúlt szép időre.

A boldog Árpád és Malvin nem veszik ezt észre Szerelmükben ők mindig a nyarat látják. Mit is törődnének a kihalt természettel, mikor szívükben a tavasz virágai feslenek?

Ott vannak most is a lugasban, de nem mint pár hó előtt egymás mellett állva; óh nem! Árpád Malvin mellett ül, s megvan engedve, hogy kedvese kezét övébe tarthatja, de még az is, hogy néha-néha egy csókot raboljon el mosolygó ajkáról. Sokáig hallgatnak. Ugyan miért? Tán a szivő szél bus danáját, vagy sziveik dobogását? ... Az én szép Malvinkám miért olyan szomorú ma? kérdé Árpád.

Mert ma utolszor találkozunk! ... felelt bus hangon a leány, s alig bírta elfojtani könnyeit.

Árpád ijedten tekintett kedvesére, s annak arcából olyan iszonyu valamit látott leolvashatni.

... S ugyan miért?

... Mert atyám megtiltotta tégedet — szeretni.

... Hogyan? hát beszéltél már vele, s bevallottál mindent?

... Igen bevallottam, hogy szeretek titokban, mélyen, szenvedéllyel egy ifjut.

Bevallottam, hogy az erdő magányát nem a virágokért és a madarak énekeért kedvelem, hanem egy ifjuért, kit szebbnek tartok a virágoknál... kinek hangja jobban elb'völ, mint a madárka éneke ...

... S ő mit szólt erre?

... Arczát elfutotta a vér, majd balálsápadt lett. Ököibe szorítá kezét, s reszkető ajakkal csak ennyit mondott:

... Egy „régibűn” miatt nem szabad szeretned.

Egy keserű mosoly vonult el erre Árpád ajakáról.

... S mi lehet az a „régibűn”? Hej Málvin! tán nem is szeretsz te már engem!

— Oh igen. Szeretlek Árpád ezerszer jobban, mint előbb; jobban szeretlek életemnél, de ugys hiába. Soha sem lehetünk mi egymásé ... miattam elkezdett keservesen zokogni.

... Nem! Nem fognak tőlem elválasztani. Mit ér nekem a világ, az élet nélkülöd. Nem — Málvin! Ennek nem lehet megtörténni! Beszélni fogok atyámmal, ő tudom b e l e e g y e z. szatán mégis csak te lész az én imádot kis feleségem.

Az örömmek sugara villant meg erre a lányka szemeiben, mert hitte, hogy u g y lesz minden.

Az ég már egészen csillagos volt, midőn egy hosszú csókban elváltak egymástól.

— Isten hozzád angyalom! szóla Árpád.

— Holnapra elvárlak! susogta a leány.

Árpád amint haza ért, rögtön atyját keresé fel, ki egy karos székben pipázgatva, ujságot olvasott. Fia beléptekor felveté szemeit az ujságról, s kissé neheztelően így szólt:

... Hol jársz ily későn Árpád?

— Ne haragudj atyám, egy dolog miatt nem jöhöttem előbb.

... S az? kérdé röviden Felvály ur.

... Szerelem.

... No most ugyan sokat tudok.

... Málvint, a gyönyörű szép Málvint, a vadász leányát. ...

Árpád atyja erre kiejtá az ujságot, s a pipát; szemei heestek, arca elhalványodott, ajkán gyenge tajték vert habot, s fájdalmasan nyögé:

Szerencsétlen! Azt nem szabad szeretned! A régi bűn . . . a régi bűn . . . s kis időre eszméletét veszéte.

Árpád egész testében remegett. Már két ízben hallá azt a szörnyű kiejtést: a „régibűn.”

Mig így a legkínzóbb előérzetek marcangolák, atyja magához tért, s feléje fordítván szemeit, vért fagyaló hangon kiáltá:

... A vadász leányát nem szeretheti Felvály fia.

— De atyám . . . ! nyögé Árpád.

... Régi titok ez gyermekem. Borzasztó titok ez rád nézve. A sirba akartam magammal elvinni, de látom, nem szabad.

Ezzel remegő kezével felszakítá mellén az inget, s nyakából egy selyem zsinóron függő kulcsot vett le.

... Nyissd ki vele ama faliszekrényt, ott találsz egy könyvet, melyből mindent meg fogsz tudni, s azzal félholtan lerogyot.

Árpád rohanva nyulá a kulcs után. Kinyitá a jelzett faliszekrényt s ott egy fehér táblás könyvet talált, melyen vörös betűkkel, vagy tán vérral volt írva: „R é g i b ű n ö m .”

Mohón átolvásá a könyv tartalmát. Arca rettenetes kifejezést ölté. Pár percig megkövülve állott, hol eszméletlen apjára, hol a végzetes könyvre tekintvén, majd mintegy örülve felkiáltá:

— Málvin — testvérem . . . !

S azzal villám sebessen szobájába rohant, s az asztalán heverő revolvert zsebébe csusztatva elszalad, s többé soh sem látták . . .

A lugasban Málvin csak várja várja. A holló fürtök már egészen fehérek, gyönyörű arczán ránczok vannak, szeme homályos, ... eperajka hólvány . . . de azért mégis az egykori szép Málvinnak képzelve magát egyre várja . . . várja szeretett vőlegényét.

(Vége.)

Óh! . . . ha tudnád! . . .

Oh! — ha tudnád! — de ne tudd meg soha.

Mit panaszol a dalos pacsirta.

Ha busongva felreptül a légbé,

S merengve néz Isten kék egére,

— Isten kék egére — s onnan le a földre,

Az én szép angyalom „nefelejts” szemébe.

A dalos pacsirta mindig azt dalolja:

„Hűtlen a nefelejts szemü kis leányka.”

Elhagyott, nem szeret engem az a szöke,

Az én bús szívemnek a legdrágább kincse.

A buza között is ilyen a nótája:

„Hűtlen lett a világ legszebbik leánya.”

BABITS JÓZSEF.

— A csáktornyai áll. képezdei növendékek 4 tanárk kíséretében f. hó 22-én indultak Budapestre az orsz. kiállítás és a főváros megtekintésére és tanulmányozására. Az indulás előtt meleg szavakkal bucsuzott el Samu József igazgató az ifjuságtól. Szívökre kötötte, hogy hazánk büszkeségét a fővárost figyelemmel tekintsék meg, a kiállítást pedig tanulmányozzák és egyáltalán fordítsák hasznukra a tanulmányutat. Majd pedig a tanuló ifjuságot vezető Belányi Tivadar tanárhoz fordult és kérte őt, hogy viselje a növendékeknek gondját, mert ugymond „ők kedvesek nekem.” Belányi T. megköszönvén az ifjuság nevében az igazgatónak, hogy lehetővé tette a kiállításra való utazást, a tanárokkal együtt 35-en lelkes éljenzés között utnak indultak. Budapestben az állomásnál megérkezéskor Hortobágyi I. fővárosi tanító mint kiküldött fogadta az ifjuságot s kalauzolta szállásukra a lipótvárosi iskolába, a hol kipihenve magukat, másnap Belányi Tivadar tanár vezetése mellett megtekintették a kiállítást. Megnézték az állatkertet, nemz. muzeumot, orsz. képtárt, akademiát, képviselő házat, Buda várát, Margitszigetet, Paedagogiumot, színházakat, jélesek szobrait, főbb utcákat, tereket, középületeket s egyéb könnyen megtekinthető nevezetességeket. Az ifjuság 3 napi ott időzés után 26-án vissza érkezett Csáktornyára.

— Mayer testvérek és Mayercscsakné kereskedése 5 frtot adtak segítségül egy képezdei szegény sorsu tanulónak, hogy felutazhassék az orsz. kiállításra. Fogadják a szives tanügybarátok a tanárikar hálás köszönetnyilvánítását.

— Mayer testvérek és Mayercscsakné kereskedése 5 frtot adtak segítségül egy képezdei szegény sorsu tanulónak, hogy felutazhassék az orsz. kiállításra. Fogadják a szives tanügybarátok a tanárikar hálás köszönetnyilvánítását.

— Tanügyi dolgok. A kir. tanfelügyelő ur a magas miniszterium által felhivatott, hogy a preszekai, orehoviczai és a mura-szerdahelyi áll. iskolák ügyében az érdekelt községekkel a részletes tárgyalást kezdje meg. Ugyan ő megvizsgálta a perlaki állami iskola szellemi eredményét s ezt úgy elméleti, valamint nemzeti szi szempontból rendkívülinek találta. Kayszer Lajos iskolalátogató ur, a mura-szerdahelyi, mura-szt.-mártoni, vratisneczi és szelnicezi iskolákról jelentését a kir. tanfelügyelőhöz beküldötte; jelentésében fel-tüntette az iskolaszékek szervezése, tanítói fizetés, butorzat, helyiség, napló ügyében tett haladéktalan intézkedését. Vrancsics Károly állami iskolai gondnok jelentést tett a gorisicai és orehovicsáki áll. iskolák szép fejlődéséről.

— Hymen. Göucz Árpád és Fehér Tilá k. a. f. hó 20-án, Egles Péter és Schaller Paula k. a. pedig 21-én esküdtek egymásnak örök hűséget a csáktornyai várkapornában. Sok boldogságot és szerencsét az új pároknak.

— Hullabonczolást teljesített a helyi kir. járásbíró s t. vizsgálóbírája a járási és közorvos urak körbejötté mellett, f. hó 28-án Nedeliczen, egy kisdéd tetemén. A bonczolás azért lön elrendelve, mert bűnügyi-leg constatálándó volt: vajjon a gyermecke már anyja méhében élettelen volt-e, vagy pedig életre jövele után szenderült-e el? A mondott bűnügynek esete pedig az, hogy a szülés előtt való nap egy barbárszívű vén fickó az anyát fűszedésen rajt érvén, földhöz vágta, hasát tiporta s ez által a szült magzat halálát idézte elő. Mint az orvosi bonczvizsgálattól kitűnt: a kisdéd már halva jött a világra s így a kegyetlen emberi vad, galád tetteért méltán meg fog lakolni.

— Gyászír. Kárász Ottó csáktornyai kereskedő f. hó 23-án 4 napi betegeskedés után meghalt. Temetése pünkösöd napján nagy részvéttel történt.

— Figyelmeztetjük t. olvasóinkat az országos kiállítás alkalmából megjelent számos k a l a u z és a főváros területét feltűntető térkép re, melyek bármely kiadásban magy ar és német nyelven Fischel Fülöp helybeli könyvkereskedésében haphatók.

— Kaufmann és Simon hamburgi bankárok mai hirdetésére különösen figyelmeztetjük olvasóinkat. A kinek hajlama van érdekes, csekély költségű szerencsekísérletet tenni, annak ez a számos és jelentékeny nyeremény nyel bíró, államilag biztosított pénzsorsolást legjobban ajánlhatjuk.

— Décsy Ede nagy-kanizsai jó hírnevű fényképész városunkba érkezett és műtermét berendezte. A közönség szives pártfogásába ajánljuk.

— A csáktornyai tűzoltó-egylet Urnapján délután a „Fehér galambhoz” címzett vendéglő kerti helyiségében táncczal és tűzijátékkal egybekötött mulatságot rendez. Bővebb értesítést a t. közönség a falragaszokról nyerhet.

— Megjelent a „Gondzú” 34. száma szokott változatos tartalmával. Fő mozzanatát az országos kiállítás megnyitásának leírása képezi, Tolnai Lajos avatott tollából. Előtünk fekszenek a fővárosi napilapok, melyek országunk e diós és magasztos ünneperől irtak, de leplezetlenül kinyilatkoztatjuk, hogy Tolnai Lajos leírását a legtávolabbról se közelítik meg. Ezt követi veterán-költőnk, Tóth Endre satirájának II. része: „Szalmadi Pál politikai tanácsai Gelsey Mihályhoz”. P. Szatmári Károly, Tolnai Lajos, Margitay Dezső és Marlitt E. regényeinek folytatásán kívül Bodnár Zsigmond jó nevű írónk „Az igazi” című kedves novellájával találkozunk. A boríték divattudósítást, hasznos tudni-valókat, kertészeti csevegést, vegyeseket, talányokat és talánymegfejtéseket hoz. A Gondzú immár első évfolyamának vége felé közeledik és bátran hangsúlyoztatjuk, hogy egyetlen száma sincsen, mely letért volna a kitűzött ösvényről, maga körül gyűjtötte legelső írókat és közleményei, a mellett, hogy szórakoztatunk, emelik a lelket és nemesítik az erkölcsöt. Hívvel ajánljuk e kiténő lapot olvasóinknak forduljanak a kiadóhoz, Budapestben, dob utca 14, ki szivesen szolgál mntatványszámmal mindenkinek ingyen és bérmentve. A vasárnaponként megjelenő Gondzúének előfizetési ára egy évnegyedre 1 frt 50 kr., félévre 8 frt, egész évre 6 frt.

Trieszti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali.) Lapunk hirdetési rovatában közöljük emez 1881-ben alapított, nemcsak legrégebb, hanem egyszersmind a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi immár 53 évi zárszámadását és mérlegét. Az összdió és illeték bevétele a most lefolyt évben, az összes biztosítási ágakban kitétt 13,758,097 frt 20 krt, a tőkék kamata fejében pedig bevételeztetett 1,200,518 frt 65 krt. Az 1884-ik évben 42,543 káresetben kifizetett kárösszeg 8,637,596 frt 13 kr, s így a Generali alapítása óta 558,581 káresetben 178,423,338 frt 51 krnyi kártérítést adott. Az 1,644,965 frt 25 krral kimutatott bő nyereségből első sorban is, az ez irányban igen óvatos társasági alapszabályok intézkedéseinek megfelelőleg a 316,296 frt 9 krnyi értékpapirnyereség az árfolyam hullámzások fedezetére alakított tartalékhoz csatoltatott, mely ennek folytán 845,574 frt, 93 krra emelkedett; továbbá 300,000 frt az ingatlan tartalékhoz iratott mely ez által 707,145 frt, 65 krra gyarapodott. Habár a jégbiztosítási ág csak 154,247 frt, 38 krnyi nyereséget mutat fel, még is kerek összegben 200,000 frt fordítottat jégbiztosítási tartalék alakítására, melynek az a rendeltetése, hogy emez igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terhesebb veszteségei ellen némi fedezetet nyujtson. A díjtartalék 1.100,200 frt 30 krral szaporodott, úgy, hogy az 1884. évi december 31-én 20.178,592 frt 39 krnyi tekintélyes összeget ért el. Az intézet összes biztosítéki alapjai ezek szerint a lefolyt évben 1.974,521 frt 94 krral gyarapodtak és kitesznek részvény tőkében és készpénztartalékokban 31.490,875 frt 83 krt, mely is, mint azt a közzétett vagyon kimutatás igazolja, teljesen jó értékében van elhelyezve. A tartaléktőkék ily busás gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 frttal befizetett részvények után 301 frankot vagyis 120 frtot arányban fizet osztalékul. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosítási átlag. Az elemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21.066,641 frt 33 krra mennek, az életbiztosítási ágban pedig 1884. évi december 31-én 83 174,458 frt 78 krnyi tőke volt biztosítva.

List iz Budimpešte.

Blagorodni Gosp. Urednik! Nebi rad prepustiti, da na svetlo ne iznesem ovu lepu, za svakoga domoljuba veselu, zgodu, jer mislim, da za one, koji su isto ovak čistoga srca buđe veselje, koji pak sami sobom još nēsu na čistom — ovdī im je jedna prilika — naj slēdiju nju. Radi toga prosim Vas Gosp. Urednik, da ovim mojim redkom, vu cēnjenom vašem listu, mesto dati izvoljite.

Mojega pak dragoga prijatelja prosim, da mi oprostī, da njegove rēči na svetlo iznašam!

Kad sam nekojeg ovog dneva razgledavao orsačku izložbu ter bil ravno zadubljeni vu promatranju veličanstvenih orguljab, koje je uzoriti kardinal nadbiskup kaločki dal napraviti i izložiti, najedenput začujem, gde se ne daleko od mene isto tak čudi netko tomu remek delu pak izusti sledeće rēči: „no toga sam pak nigdar ne videl!“ — Dočienik je dakak ovo sam sebi rekel, jer barem nesam nikoga videl kraj njega, komu bi bil mogel ovo reći. — Čuvši ja ove horvatski izustjene rēči, pristupim odmah k mojemu nepoznatomu horvatu pak mu se taki predstavim tko sam i kaj sam.

Moj horvat se vrlo razveselil, kad je čul da mu ja po njegovom jeziku govorim; ali još vekše je bilo moje veselje, kad sam zeznal, da je iz istoga miloga kraja lepe nam domovine iz kojega i ja, da je najpre Medjimurec. Dakak da smo na brzo prijatelji, i to kakvi, postali? Ja, pošto sam ovdī bolje domači bil nego on, ponudim mu odmah svoju uslugu, da mu znameniteše stvari vu izložbi pokazem, a gdēkoje i raztumačim. Pošto smo tak zajedno razgledavali i čudili se neizmernoj lepoti pojedinih stvari, najednom opazimo, da smo već obedva pošteno se utrudili. — Zato predloži moj prijatelj (jer od vezda ga budem samo tak zval) da malo pod sēncem zelenoga drēvja odpočinemo. Ovdī, — pošto smo još jedno vrēme zamišljeno gledali okolo sebe, razmišljavajuē o človečjoj mogućnosti i marljivosti — za kratko pregovori moj prijatelj sljedeće:

„O Bože! koliko je ovdī stvari sa koje moje fele čovek niti senjati nebi mogel. Ja sam istina najviše zato došel sim, da vidim Pestu, jer star sam već a ipak nebi bil rad predi vumrēti, nego bi videl glavnoga nam varaša, ponosa i diku mile nam domovine. A i to mi je mnogo doprineslo, da sam vezda ovdī, kaj je vezda i put faleši a k tomu vleklo me je i to, da na jedenput poglednem i izložbu, toga novoga dokaza moćnosti i kulture magjarskoga naroda.“ — Med ostalim našim razgovorom dakak da neje moglo izostatī milo nam Medjimurje.

Vidite, moj mladi prijatelj, reče mi dalje. ondi vidim takva tielarska, kovačka, zidarska, lončarska i kaj ja znam kakva sve dela, da se čisto presenetim kad na nje poglednem; neverjem skorom svojim očim, da bi to mogla čovečja ruka napraviti — pak ipak je tak. I nehotice se zmislīm na siromašno na e Medjimurje, koliko moramo napredovati ako hoćemo ove barem dostići. Nećem reći, kaj je najviše zrok našemu zaostatku, jer to vi isto tak dobro znate, ali to morem iskreno valjuvati da smo si sami najviše krivi. Mi smo vam jako mlacni za takove stvari, kak je na priliku napredek i dobrobit domovine, mi si zvekšinom samo za svoje zepe skerbimo. — Verujte mi, dragi moj domorođec, to vam je čisto tak jer negda i ja nesam bil bolši. Ako me hoćete poslušnuti, povēm vam svoju historiju. Vidite, nastavi on dalje, meni vam je sabadavagovoril tko o domovini, ja sam živel samo za se i za vezdašnjost a za budućnost ili za domovinu mene najmenje glava bolela. Zato pak, da sam vezda čisto drugački vu svojem mišljenju, jedino imam zahvaliti jednomu isto tak mladiću, kak ste i vi.

On je počel najpredi meni govoriti o tēh stvarih, pak akoprēm sam se spervine samo

smejal nad njegovom zanešenostjom i višeputa mu rekel: „a kaj vi znate mladi čovek? kaj ste vi preživeli svēta? vre budete drugač govoriiti kad vam se malo krv posasi, unda budete vidli, da se od domovine ne moći zasititi!“ Ali kraj svega toga moj mladić neje htel mene zapustiti, nego svigdi, gde je samo mogel govoril mi je o takvih stvarih. Višeputa sam se već bil i razardil na njega jer su mi već puna vuha bila njegve domovine.

Jedenput ali, kad sam ravno vu nedelju na večer pred svojom hižom sedel, tko dojde opet k meni, ako ne opet moj mladi mudrijaš (tak sam ga ja zval, ali akoprem je on bil gospodski sin, zato mi je nigdar ne zameril.) Po navadi sedne si i vezda polek mene na klupu pak smo počelise o koješem spominati. Nego znajte, akoprem sam se višeput ardil na njegove zanešenosti, ipak sam ga zato dosta rad poslušal, ar mu je reč tak tekla i tak vugodna bila kak zuborenje čistoga zviranjka. Koliko put sam mu rekel, da je velki kvar kaj se nēje za svećenika školal, a on mi je navek odgovoril, da on more i ovak svojemu narodu prodekovati i dobro činiti.

On vam nēje bil kak drugi mladi ljudi koji samo lakrdije i šalje zbijati voljiju, nego je tak govoril o najozbiljneših stvarih kak kakov stareši i izkusni čovek. Kak smo tak skoječem razgovarali, moj mladi mudrijaš opet na svoj melin obrne spomonka. Najedenput počme govoriti o politici.

Kak sam rekel, moja politika za unda bila je: ja i moj žep. Ali vezda počme on meni govoriti o duznosti čoveka na prama domovini htelagal je, kaj smo mi, a kaj je domovina, htel me je jedenput već reče podučiti ob onom odnošaju, koji obstoji izmedju nas i domovine. Neznam kak to, jeli s ovom prilikom nesam mu nikaj prigovarjal i nekak mi je godil njegov govor. To je na brzo spazil i on pak je s tem vekšim oduševljenjem počel govoriti. Počel je iz jako starih vremen svoje pripovedanje, predstavil mi je sve teškove i borbe, koje su naši starci negda pretrpeli, tak je govoril od onih vremen kak da bi mi bil sam stari negdašnji moj ded, koj je svemu nazočen bil, pripovedal.

Pred menom su to sve nepoznate stvari bile: koliko su se naši starci borili proti neprijateljnom a osobito proti turkom. Kad mi je zatek sve ovo povedal, unda me zapita, a kaj vi mislite dragikum, za kaj su oni sve to činili? zakaj su alduvali višeputa svojega imetka, svoje žene, svoju decu i sve kaj su god na ovom svētu imeli! A ja Bože moj i nehotice izreknem: za domovinu. Oh da ste ga unda videli kak je veselo skočil k meni, kak me je zagrlil a i rezplakal se je od nekakvog veselja. Istina starec sam već, ali verujte mi takvoga veselja još nesam videl, a i meni potekle su suze iz očih niti skoro sam neznajuč zakaj, samo to sam ipak čutil vu sebi, da nesam više on koj sam predi bil. Kad smo tak nekoliko minutah jeden drugomu o vratu viseli kakti mladi zaljublenci pregovori opet on; jest, dragi kum, prav ste rekli da za domovinu; jedino misel na nju davala je njim jakost i batrivot vu najvešoj nevolji njihovoj; ona je bila jedina zvezda denica za kojom su išli negledeč na nikakve nevolje i zapreke; za nju su bili pripravni sve, vsim svoje svete vere, alduvati; gldeč vu vsino lice majki domovini, koja je već svojih sinov pomoć prosila, zaboravili su oni na sve drugo ter negledeč na nikaj neprestrešeno, kakti lavi, srtali su vu najveše pogibelji s sladkim posmehom i srećnimi se čutili kad su mogli isvojega života za nju alduvati. Evo vidite, oni su toliko mogli alduvati za nju a za kaj? samo za to da ju začuvaju za potomke svoje ter da ju njim neoskornjenu pædadu vu delnju obranbu. Kak pak vendar mi poštujuemo ovo delo svojih dedov?

Dosta je, viknem mu ja, znam sve kaj hoćete dalje reći, priznajem svoje grēhe i da nesem vrēden na ime mojih dedov, nego evo mi ruke, da budem i ja drugi od vezda;

znam da sam mnogo zagrešil proti miloj nam majki domovini, ali ako Bog dopusti trsil se budem, da ovu svoju falngu popravim.

Morete si misliti, reče mi moj stari prijatelj, kak se je moj mladi „mudrijaš“ akoprem od vezda sam ga već ne tak zval) veselil nad mojim izpovedanjem. Komaj sam mu mogel dopovedati, da je već jako kesno ter da je vrēme na počinek iti. Nigdar se nesmo još tak lépo rezstali kak s ovom prilikom. Čutil sam, da mi je mnogo ljubezneše stisnul ruku nego je drugda to znal vāniti. ali je opet i meni bilo uekak teško se rezstati žnjim pak zato sam ga i zaprosil, da se višeputa potruđi do mene i obečal mi, da ga od vezda navek s nejvekšim veseljem poslušal budem.

I to vam je dragi moj, reče mi moj Medjimurec, ona zgoda, kojoj imam zahvaliti da vezda ipak imam srce za domovinu goreće, da ju ljubim iz sve duše moje. Moju prošnju je on jako rad vuslišal pak je navek došel k meni, kad god je samo mogel, a navek mi je nekaj lepoga pripovedal.

S ovim je starec zvršil svoju pripovest, ali na konec još je dodel sledeće: O! da bi nam gospodin Bog dal više tak vučenih i dobrih mladičov medjimurskih, kojim na srcu leži dobrobit domovine i naroda, a osobito ona kolevka, gde su prviput zagledali dneva božjega; koji nebi zaboravili na onu majku, koja jim je prvu hranu pružila ter koja i sada hrani i odēva nje. Kad se je moje već ohladnjeno srce moglo raztopiti na njegove rēči, kuliki više bi se mogli nadjati od naše dece, kad bi takvi ljudi vodili i navučali. Nakan ovoga, pokedob smo se već i odmorrili od truda, pogledali smo još nekoje stvari vu izložbi. Pošto je pak vrēme već jako se pomeknulo, te sem ja morak svojem domu povratiti, oprostil sam se svojim medjimorcom a on mi je obečal, da bude nastojal nagovoriti svoje poznance naj pogledneju ovu neizrečivu lepotu, jer — kak on reče „vezda budu već bolje išli kad sam jim ja puta pokazal.“

Ja pak, vraćajući se k svojem domu, još nigdar nēsam bil tak zadovoljen i vesel kak s ovom prilikom. Mogel sem se i opet osvedočiti, da mili moj medjimurski puk ako i je zaostavljen ipak ne je izkvaren ter je vu njem još iskra plemenitosti i rodoljublja, ali su potrebni takvi medjimurski sini, koji ovu ti spavajuću iskru razžariti i uzplamtiti-podpomogneju!

Bpešta 22 majuša 1885.

G. JURO BARANAŠIĆ

ZABAVA.

Norc sela

— Pripovest —

Priredil: Antun Potlachnik.

Med bregi Pečuha se nahadja jedno malo selce, vu kojem je on siromansi dečko živel, koga je svaki čovek od srca samo žaliti znal. Jakob je već odrasli dečak bil, ali sē je zato još navek po vucicah klatil i kolduval. Bil je jako blage i krotke naravi, i prav zato nigdo nije pred njim zaprel vrata proste si hižice. Samo pastiri su ga negda-negda znali zgadjati, a vu vremenu su ga i na polje iduće devojke dražile.

Narava nam jednu osebuju pædu suprotivnosti pred oči postavila vu obliku Jakoba. Bil je nēm ali nije bil gluh; vu nerazmerno mu velikih vustih tak lépi zubi su se bēlili, da mu je na nje vnoga seiska devojka prav jalna mogla biti, plavkasti rudasti lasi, spuščali su mu se na nisko stišnjeno čelo, na kojem bi mu tupost čitati mogli, doklam mu se je svetlo plavo oko čisto, kakti steklo prezirno kresilo, spodobno cvētu šumskoga zimzelena, kad se rezvija.

Kad je po vucici svojimi dugimi suhimi nogami štrebal, pleča sgribil, prnje svoje za sobom vlekul, za odprtom rubačom vidla bi mu suha od sunca zežgana prsa i smijuč se bedaku

spodobno stepal bi s glavom, med čim je nekakvu zmešanu pesmu glasno fučkeril, ravno kak šturek (grill na seno.

Ali gle, nas Jakob se je samo najenput jako premenil. Postal je žalosten, posmeh mu je još bolje grotko postal, nigdo mu više navadne pesme nije čul ... I zadnji vudarec dostigle je nesrećnoga. Jakob siromašni nore sela — zaljublil se je.

Zaljublil se je vu Pannu, vu najlepšu devojku sela ar je lepa Panna jako milostivna i strplivna bila proti njemu. Harsági otec devojkin bil je kovač na kraju sela i gdagod je Jakob pred kovačnicom prešel svigdar ga je Panna nuter zvala i s velikimi skrajcom hrženoga kruha ga ponudila.

A kad je zima nastala, onda bi ga svaki put devojka posadila kraj toploga ognjišta, gde, da si posuši gornju podrapanu haljinu, a za toga ga je znala pozvati, da nanj bude i on delnik njihovoga obeda ali pak večerje.

Jedenput je nesrećni taj dečak vu grabu opal, Panna mu je sama zavezala krvavo čelo, i siromašni nore malo da nije zvon sebe bil, kad je počutil ruke k njemu prignjene devojke! Nagio je gori skočil i na veliko začuđenje selčanov bežal je kaj je samo mogel proti šumi.

Norcosela se je počemši od toga dneva kovačnici z daleka vugibal. Pak ako ga je Panna gde pogledala, zatim pak se je zažaril, kakti kuhani rak, i drhtal kak list na drěvu. Samo kad je temna neč vtč pokrila bila zemlju, dosmical se je vu vrt kovačev i tam ili za vratu suše, ili pak za koli seje sčućnul i črez vure gledal na tih oblok Panna. Vsigdar bi ov put v jutro drugoga dneva devojka na obloku našla jeden sveženj triškoga umskoga cvštja.

Jakob se je bil na tolike zamislil vu svoju tajno ljubav, da je i kolduvanje čisto pozabil. Svaki den je sve boljje prepadal i suhesi postajal tak, da se je človek već strasil ga pogledati. Nije mu jedenput rekla Panna:

Dej vendar poveč siromašni Jakob s čim smo mi tebe zbantovali? Vezda te nigdar nevidjavamo tak kak prvo! Pak ondas i žalosten, izgledaš kak da bi betežen bil ... Zakaj drhčeš, ako te kaj pitam? Morti sem te brez mojega znanja zbantovala?

Nesrećni nemi je na ove blage reči samo s glavom obračal da ne, ter iz sve duše plakati se počel.

Panna pak samo nije nikak mogla pogoditi zrok njegovje boli, i kad bi se po nedeljah vu svojoj svetosnoj opravi veselo šetala s dragim svojim, Andrašom pod jagnjedi na brežčanjku sumečega potoka, niti njoj na pameti nije bilo, da siromašni nore iz vrbi kajajuč dugimi pogledi verno sprevalja, i žuhko plačuč med mokri mehen čelo svoje skriva.

Kaj je dospelo Jakobu ov večer? Podivjenim pogledom, potnim čelom srne uvek dale, kakti gladen razjaren vuk. I akoprem naglo leti, vendar ga samo nekakva tajna moč, koj se nemore suprotstaviti, podjedno k oni hižici vleče, koja denes tam pravsvětljena glasno buči od vesele mužike.

Vu toj hiži kovač stanuje. Nore se skoro ves drhtuči za oblok lovi, ter pohlepne poglede pošilja vu hižu črez prezirnomu sreklu. Vidi tam mladiče obloga sela, kak svojimi dragami plešeju i Pannu oblečenu kakti zaručnicu, kak pod ruku drži svojega Andraša. Panna je ov čas sva čarobna od ljepote, napose pak njoj se venec od myrtusa spušečeni po vitkomu njoj tšlu, lěpo priloži.

Devojka mu je bila rekla v jutro: Dragi Jakob, denes večer se budemo gostili, dojdi, rado te vidimo.

Nore sela je i došel. Neizrečeno ga srce boljelo: toje sve!

Prav su bili doplesali, svaki od mladičev prime pod ruku svoju plesačicu. I Jakob je videl kak je Andraš zagrlil svoju lepu mladu ženu.

Na taj prizor sva mu je krv v glavu vudrila ... kakti da bi se bil svet jedenput s njim obrnul. Spodobno kak bomba hiti se med začuđene plesače, Andraša v kraj odrine, s rukami oprli Pannu, goruči njoj poljubec na čelo pritisne zaručnički venec doli strgne iznikne kakti strela.

Dečki pastirski drugi dan, kak su ovce zavračali, na jedno truplo človeče su našli, koje je ondi s licem k zemlji obrnjenim ležalo. Same prnje su ga pokivala a grčevite ruke su mu jeden sveženj cvetja stiskale. Spoznali su vu njem Jakoba, koj se je s pečine bil doli hitil, on sveženj pak cvetja bil je Panni odredjen- Bože vno-go siromašno srce se za drugo na ov svet nenerodi, nego da celo voje življenje vu trpljenju sprevedi i brez svakoga ufanja iz ovoga sveta iznikne, doklam drugi s pametjum i srečom zadobiju kurunu življenja.

Kaj je novoga?

— Svim Medjimurcom! Bil sem na trojačke svetke vu Budinpeštu pregledat našu orsačku izložbu. O dragi Medjimurci! ako bi vi to vidli, kaj je tam sve izloženo. izpišati vam to nemrem, ar sem k tomu pre slab! Hodite poglednite, kaj je moguči naš orsag

pokazati svetu. Poglednite, i ako budete vidli sve, kaj je tam videti moči, bude sve svetlo pred vami. Veliki i preveliki hasen budete iz toga imeli medjimurski poljodelavci, meštri i drugi ljudi. Dragi Medjimurci! Vu juliju budem još jedenput pregledal izložbu. Hodite s menom! Koštalo bude vas sve skupa (put, kvartir, jelo i pitje samo) dvadeset forintov. Ja budem vas iz drage volje vodil i pokazal našegaglavnoga varaša i izložbu. Iz celoga sveta vam idu ta ljudi. Nemci, Horvati. Pemi, Taljani, Francozi, Turčini, Englezeri, Amerikanci i t. d. pohadjaju našu izložbu. Pokažimo i mi Medjimurci, da hočemo videti napredovanje našeg orsaga. Dakle javite se pri meni i hodite na izložbu! Željeznica bude vas kotala ta i dimo sve skupa 10 frtov, kvartir svaki den 40 krajcarov, strošek na den 1 frt-sve skupa najviše 20 frtov. Postavani čitatelji! Ja mislim da ste me razmeli i budete s čim predi na znanje dali meni, koji hočeju s nami dojti vu Budinpešt, da budem vam mogel fal kvartiri putovanje priskrbeti. Hajda dragi čitatelji javite te se pri meni! S domoljubnim pozdravom Vu Čakovcu. 1885, 26-ga majuša Margitai Józef urednik

— Kárász Otto trgovec je vumrl 23 ga majuša. Živel je 61 letah. Naj počiva vumiru!

Vu orsačkoj izložbi je takaj i iz Medjimurja videti nekoliko dugovanj. Grof Festetich je izložil lepu vunu i kuruzu, hrč i druga setva. Čakovečka kr. preparandija je izložila kajkakve lěpe stvari, takajše naše novinu „Medjimurje“ je med 800 novinah pokazano svetu. I vino medjimursko je videti tam. Malo je to ar druge okolice našega orsaga su se bolje marile s izložbom, ali vu oktobru, kada budu se konji izložili, budu naši izvrstni medjimurski konji veliku hvalu dobili.

— Iz Medjimurja nas je bilo vu orsačkoj izložbi vu trojačkih svetkah do 50 peršon 31 prepvandisti, nekoliko izmedju g. grofoskih činovnikov, medjimurskih notariušov, navučiteljov, trgovcov, fiskaliušov, pisarov i gospe. Svaki je iz vun sebe bil, kada je videl sva ona dugovanja, koja je našega orsaga marljivi poljodelavec, meštarski človek, gospodar, ministerium, činovniki i t. d. drugi izložili. Vu izložbi je bilo vu trojačkih svetkah do 40,000 ljudi. Čela Europa hvali napredovanje našeg Magyarskog orsaga.

— Vu Nedelišću su parali g. iztrašni sudec s okružnim g. doktorem jedno dēte 28-ga o. m. Zrok tomu paranju je ar su šteli znati jeli se detečce mrtvo rodilo ali pak je po porodu vumrlo? Jerbo se ovo pripetilo: onaj dan pred porodom je jeden zločestoga srdca človek mater deteta vlovil, da je drača brala, srdito ju je pograbil i zbil, dural, rital, dole hitil i tak je život zel rodecemu se detetu. Doktor je prenasel, da je dēte mrtvo na svēt došlo. Zločinec bude za svoj divji čin dobil svoju kaštigu.

Izgorene puce. Vu Cincinatu bil je vu prošlim tjednu ogenj, koj je za kratki fertalj vure 15 ljudih skončal, prez dabi vu stanju, vu kojem se je pripetil, vekšega kvara napravil bil. Jeden dečec nesel je vu posudi benzina i pred tiskarnom opal. Benzin se je vužgal i štengastu hižu s plavnom obišel. Iz pet štokov visoke hiže, gde je 20 puc knige vezalo bilo bi samo po tom putu moči se osloboditi. Nekoje puce bežale su na krov i oslobodile se. Četiri su doli skočile iz stoka i taki vumrle, a deset jih je zgorelo. Našli su se sigurni ljudi, koji su sve probali, da bi nesrečne zveličili, ali nisu mogli već kak dve puce koje su se iz visine po vuži spustile doli. Jeden mladi človek hotel je splaziti na hižu da bi pomogel pucam, ali vuža je pregorela, a mladi čovek je doli opal na kamenje i zatukel se.

Trojačko prevračanje. Posle dugoga hudoga vremena nasledjuči lepi dnevi i trojački svetki su tak veliko prevračanje zrokuvali vu glavnom varašu, kakovo najstareši ljudi ne pomlajaju. Konjska železnica ze semi kočijami prevozila je 142,000 ljudih. Najvekše motanje bilo je vu izložbi, kam je išče posle sunčenoga zahoda išel svet na šerege da more za 20 kr. dojti vu izložbu gledat murjevnu svetlost i mužiku poslušat. A i na drugu mesta došlo je dosta ljudi. Na Margitsiget obrnulo se je do 12.000 ljudih.

Veliki ogenj. Iz dol. kōra pišeju: Naša občina varmegijsko mesto, imelo je žalostne

trojake. Na trojačku nedelju vu jutro ob jedni vuri vužgala se je jedna hiža i za male pol vure bile su 24 hiže vu ognju. Hiže su sve bile slamom pokrite i na nekojem mestu su tak gusto bile jedna kraj druge da su si ljudi komaj življenje oslobodili. Buduči da za gasiti nisu imeli drugo oružje kak jednu staru špricaljku, nisu niti mogli pogasiti, fletno se rasprostranjučega ognja. Ali ne samo zmenkanje oružja, nego i nemarnost ljudih zrokuvala je da se je ogenj po tihom vremenu tak razproztrnil i za sigurno bilo bi još više hižah izgorelo da nebi iz susednoga sela bili vatrogašci došli na pomoč. Najpređi su došli vöröšvarski, za deset minut kesneše felsőörski a posle ovih za pol vure nagy-ümet szent. mihaljski vatrogašci. Vatrogascom išlo je za rukom ognja pogasiti, akoprem je bilo treba iz dalekoga vodu nositi. Osobito su se izkazali felsőörski vatrogašci, čiji penjači su s čudnovitom sigurnostjum deleli, tak da se more ovim najbolje zahvaliti pomoč. Dok su još gasili prijavili su felsőörskomu podkapitanu, da na sredini ognjenoga mesta vu jednoj hiži betežna mati s dvojom decom drhče. Podkapitan išel je s nekojimi penjači i kapitanom k naznacenoj hiži, ali nisu mogli nikak nuter dojti dok jim nije došel jeden alsőörski človek Šeber Janoš, pokazal jim puta vu hižu. Itak j i m je za rukom išlo osloboditi mater, koja je s decom vu pečnici iskala oslobodjenje, Hiža je iznutra onda najbolje gorela.

Nekaj za kratek čas

Jeden oficir je vu taboru jednu mogu zgubil, zato se je počel sluga plakati, a on mu reče neplači se bedak, im ti bu vezda leže, kad buš samo jednu čizmu biksal.

Išel je cigan svojim kumom poleg galgah. Kum kažuć prtom na galge, zapita cigana: „Hej cigan, da vsaki oudi visi, koj je zašlužil, gde bi ti vezda bil?“ Cigan mudro odgovori: „Da je tak, vezda bi se ja sam ovud šetal!“

Dva su se jako posvadili: „Muči, ili ti dam za vuho“ rekel je jeden. I ja bi ti dal ali veliju ljudi, da si prez glave, odgovori mu drugi.

CÉNA ŽITKA

Kuruza na vagi	6.40 — 6.50
Hrt	7. — 7.50
Pšenica	8. — 8.50
Ječmen	7.25 — 8.—
Zob	8.— — 8.40

LOTTERIJA

Buda 1885. 23. majuša

73. 1. 88. 44. 85.

Szerkesztő: MARGITAI JOZSEF urednik.

Hirdetések!

4708 tk. 84.

Arverési hirdetésény.

A csáktornyai kir. járásbíróság telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy özv. LAUB-HAIMER JÓZSEFNE csáktornyai lakós végrehajtónak néhai LISZJÁK FERENCZ perlaki volt lakós hagyatéka elleni 1140 frt tőke és járulékaíránt végrehajtási ügyében a nagy-kaniszsai kir. törvényszék és csáktornyai kir. bíróóság területén lévő Perlak községi 2043. sz. tjkvben + 1, 2 sor 539 és 1001 hráz. a. felvett s tartozékokkal együtt 451 frtra becsült ingatlanok Perlak község házánál

1885. évi június hó 11-én d. e. 10 órakor megtartandó nyilvános bírói árverésen eladtni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át vagyis 45 frt 10 krt készpénzben vagy óvadék-képes papírban a kiküldött kezéhez letenni, egyéb feltételek e jelzett községnél és alulírt kir. járás-bíróáságnál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint tkkvi hatóságánál 1884 évi szeptember hó 13-án

Arverési hirdetés

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbírósg d 157 885 számú végzése által KOVÁTS KATALIN férj. STRÁHIA végrehajtató javára PULAI ZSIGMOND ellen 27 frt. 50 kr. tőke és ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1,100 frt. becsült 2 db. pej szőrű kanca ló és egy landaui fedett hintóból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Csáktornyan leendő eszközésére 1885-ik évi június hó 8-ik napjának délelőtt 9 óra

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérők becsáron alul is készpénz fizetés mellett eladni fognak. Mindazok, kik elsőbbségi jogokat vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az előrverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan 1885-ik évi május hó 27 napján.

Molnár József

kiküldött bírósági végrehajtó

242 1-1

5501 tk. sz. 884.

Arverési hirdetés

A csáktornyai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miként Wollák Rezső ügyvéd által képviselt Lilek Lőrinc perlaki lakos végrehajtónak Mihác Cecilia férj. Dvanajcsák Mihályné perlaki lakos végrehajtást szenvedett elleni 55 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében, a nagykanizsai kir. törvényszékhez tartozó csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő Perlak községi 180 sz. tkjvben A l. 1 sor 391 hrz. sz. a. felvett 280

frtra becsült ingatlanok Mihác Cecilia férj. Dvanajcsák Mihályné illető fele része, a C 1 sor sz. a. szolgalmi jog épségben hagyásával, mégis a perlaki 1314 sz. tkjvben A I 1-3 sor 2345/b, 3181/b és 3250 hrz. sz. a. Mihác Cecilia férj Dvanajcsák Mihályné tulajdonul bejegyzett 179 frtra becsült ingatlanok a C 1 sor sz. a. szolgalmi jog épségben hagyásával, — és végre a csukoveci 263 sz; tkjvben A 1 268/b hrz. sz. a. Mihác Cecilia férj. Dvanajcsák Mihályné tulajdonul bejegyzett és 218 frtra becsült ingatlan

1885. évi június hó 8. napján és pedig a perlakiak a perlaki községházán d. e. 10 órakor, a csukoveci ingatlan pedig a csukoveci községházán d. u. 3 órakor megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881 LX. t. c. 42. §-ában előirt óvadék-képes papírban a kiküldött kezéhez letenni. A többi feltételek e bíróság tkvi kiadóhivatalában betekinthetők, 243 1-1

Kelt Csáktornyan a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságnál 1884. évi december 19. napján.

ASSICURAZIONI GENERALI 1884. ÉVI MÉRLEGE

Nyereség- és veszteség-számla az A) mérleghez: (1884)

KIADÁS

Table with columns: BEVÉTEL, A tétel neve, Bevétel, A tétel neve, KIADÁS. Rows include: Díjtartalék a múlt évről, Tartalék oly károka, Díjak a költségek levonásával, Kötvényilletékek, Tőkeelhelyesek jövedelme, Nyereség-egyenleg, Összesen.

Nyereség- és veszteség-számla a B) mérleghez. Életbiztosítási osztály. (1884)

Table with columns: Bevétel, Kiadás. Rows include: Múlt évi díjtartalék, Tartalék függő károka, Díjbevételek, Kötvénydíjak, Elhelyezett tőkék jövedelme, Összesen.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLÁSA 1884. december 31-én.

Table with columns: VAGYON, TEHER, Összesen. Rows include: A részvények biztosított adósszevele, Ingatlan bírok, Alapítvány, Összesen.

Bővebb zarándok, valamint karkimutatások az alanti csáktornyai ügynökségnél kaphatók. Ugyanitt felvilágosítások legnagyobb készséggel adatnak és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég- és életbiztosítás ágazatokban a legerősebb feltételek és legolcsóbb díjak mellett MAYER S.

Arverési hirdetmény!

A csáktornyai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hog Zalamegye összesített árvtára végrehajtónak KRAUTHACKER GYÖRGY stridói lakos végrehajtást szenvedett elleni 68 frt tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében a III. hegykerületi 8. sz. tjkvben A + 1 sor 9. hrsz. a. KRAUTHACKER GYÖRGY tulajdonául felvett s a tartozékokkal együtt 1014 frtra becsült, mégis a stridói 100. sz. tjkvben: A + 1 sor 68. hrsz. a. felvett 189 frtra becsült KRAUTHACKER Györgyöt illető fele része, és pedig a III. hegykerületi 8. sz. tjkvi ingatlan

1885. június 13-ik napján d. e 10 orakor

a III-ik hegykerületi község bíró házánál, a stridói 100. sz. tjkvi ingatlan pedig ugyanazon nap délután 3 orakor Stridó község házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a becsár, melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok elfognak adatni.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10% készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. járásbíróság tkvi osztályánál és a III-ik hegykerületi s Stridó község előjáróságánál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság 1885. február hó 17-ik napján. 241 1-1.

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a délzalai takarékpénztár végrehajtónak LISZIAK FERENCZ perlaki lakos végrehajtást szenvedett elleni 2700 frt s 400 darab m. kir. arany s 50 darab 10 francos arany s járuléka iránti végrehajtási ügyében a mürsésaki 1002 és a hodosáni 649 sz. tjkvben bejegyzett volt, de innen a szentmáriai 1-96. sz. tjkvben A + 1 sor sz. a. felvett 770 frtra becsült, s szentmáriai 69. sz. tjkvben A 1 1234, 1400, 1560, 5006. hrsz. a. felvett 67. frtra becsült, az alsó-mihályoveczi 441. sz. tjkvben A + 680. hrsz. a. 196 frtra becsült, a 447. hrsz. 92 frtra, a 3 sor 1304 hrszamu 49 frtra becsült ingatlanok

1885 évi június hó 15-ik napjának d e 10 orakor

Szent-Mária község házánál és

1885 június 16-ik napjának d. e. 9 orakor

Alsó-Mihályovecz község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási árak a fennebb kitett becsárak, melyeken alul az árverésre kitűzött birtokok tjkönyvekként külön fognak eladatni.

Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóságnál s Szent-Mária és Alsó-Mihályovecz község előjáróságánál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyán 1885. évi február hó 15-ik napján. 240 1...1.

Van szerencsém ezennel a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy helyben BÁRÓN LIPÓT ur (egykori Kárász féle üzlet)

fűszer, porcellán, üveg

kereskedése f. évi május hó 1-én vétel által tulajdonomba ment át.

Az átvett raktárt, ujonnan vett árukkal kiegészítvén, — főtörekvésem lesz, jó és pontos kiszolgálás, ugyszintén a legolcsóbb árak melletti árusítás által, a nagy érdemű közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni.

Továbbá bátorkodom még a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani a szintén üzletemhez kapcsolott ujonnan berendezett és dusan felszerelt

bőrraktáromat

bármely iparczélra való bőr folyton a legjobb minőségben és legjutányosabb árakért kapható.

Midőn még mennél gyakoribb szives látogatást kérnék, maradtam

kitűző tisztelettel
MOZES B.

Imam sreću poštvanim čitateljem naš znanje dati,

da sam od gospona BARONA LEOPOLDA (predi Karaszovog)

tacuna kupil i 1-ga majuga prekvzel.

Prekvzeti magazin sam s novom

porcellanskom i glažovnatom

i t. d. robjom dopunil.

Dobro blago, za najfelješü čenu da-jem i trsil budem se, da budu poštvani kupci vu vsem zadovoljni.

Preporučam takaj vu štacunu mojim i

kožnate stvari

za kakvugod meštiju. Švakefele kože se moreju pri meni dobro i fal kupiti.

Kada bi preporučil štacuna mojega poštv puku medjimurskomu, prosim, da me skim večkrat pohodiju.

Ostanem s izvrsnim pozdravom

233 4-4 **Mozes Bernat.**

Öltöny-szövetek

csakis tartós gyapjuszövetből egy középtermű férfi részére :

Egy öltözetre 3-10 méter	(jó gyapjuszövetből)	4 frt 96 kr.
	(jobb gyapjuszövetből)	8 " " "
	(finom gyapjuszövetből)	10 " " "
	(legfinomabb gyapjuszövetből)	12 frt 40 kr.

Utazó-Plaidek drbja 4, 5, 8, egész 12 frtig. Legfin. öltözeteket nadrág, felső-kabát, és eső köpenyszövetek túlfü, Loden, commis Kammgar, Cheviot, Tricot női kendőket: tekeasztal pesztókat: perwient: doskingot ajánl

Alapítattott

Stikarofsky Janos

1866

gyári raktára Brünben.

Mintak postabérmentesen küldetnek. Mintalapok a szabómester uraknak bérmentetlenül küldetnek. 10 frton felüli utánvételei küldemények bérmentve. Állandóan több mint 150 000 o. é. frt, értékű raktárom van, ennél fogva természetes, hogy nagy világüzletemben sok 1 egész 5 méternyi posztó-végek maradnak, csakhogy ily posztóvégeket kénytelen vagyok jóval a készítési áron alul tovább adni. Minden józanul gondolkozó ember befoga látni, hogy e kis posztóvégekből mintak nem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelkezésel e végből mi sem maradna. ennél fogva tehát valószínű, ha posztókereskedési cégek posztóvégekből mintákat hirdetnek, mert ez esetekben a minták egész darabból és nem végekből valók, ily eljárásnál a szándék ösmeretes. Meg nemfelelő posztóvégek kieserítetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések magyar, nemet, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtatnak el.

15-20

NAGY VÁLASZTEK MENYASSZONI ÉKSZEREBEN

Alapítattott
1873. évben.

HERLINGER M.

Alapítattott
1873. évben.

óras és ékszerész, Csáktornyán.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű órák, arany, ezüstárak és ékszerekből legfin. kiállitva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémjelző-hivatal által felülvizsgálva és fémjelezve van.

Mindennemű
RÉGI ÓRÁKAT,
ugyszintén
ARANY- és EZÜST TARGYAKAT
javítás végett jöttállás mellett, elvállalok.

Régi tárgyak cserébe a legmagasabb árban átvétetnek.

NB: Bátorkodom még jól berendezett **optikai-áruraktáromat** is a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani. 209 12-*

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöltetnek.

NAGY VÁLASZTEK SZÜLETÉSNAPI AJÁNDEKOKBAN

Nyujtsuk a szerencsének jobbnak!

500,000

m á r k a

Tónyreményre ígér kedvenc esetben a hamburgi nagy penzorszájtók, mely a magas kortmány a fal jóvalha-ÉYáttott és biztosított.

Eme újabb játékot az előnyös berendezése-lyban áll, hogy rérid par hó lefojtas alatt 7 sorso-lyban 100,000 sorjegy 50,000 nyereménynek kell biztosan történni, ezek között vannak fónyremények esetleg 500,000 m. a. k. n. illetőleg:

1 nyer. a 300,000 marka	26 nyer. a 10,000 m.
1 nyer. a 200,000 "	56 nyer. a 5,000 m.
2 nyer. a 100,000 "	106 nyer. a 3,000 m.
1 nyer. a 90,000 "	253 nyer. a 2,000 m.
1 nyer. a 80,000 "	512 nyer. a 1,000 m.
2 nyer. a 70,000 "	818 nyer. a 500 m.
1 nyer. a 60,000 "	31,720 nyer. a 145 m.
2 nyer. a 50,000 "	15,990 nyer. a 80 m.
1 nyer. a 30,000 "	200, 150, 124, 100, 94, 67,
5 nyer. a 20,000 "	40 és 20 márkák.

E nyeremények közül az első sorjegy 2000-et foglial magában, összesen 117,000 márkával.

Az első fónyreménye 60,000 marka és emel-lyedli a 2-ik 60,000 m., a 3- 70,000, a 4. 80,000 m. a 5. 90,000 m., a 6. 100,000 m., a 7- den pedig este-lyesen 500,000 spec. 300,000, 200,000 stb márkák.

E nagy az állam által biztosított sorjegy leg-közlebbi húzása, hivatalos megállapítás szerint

már f. évi június hó 10-én

tartatik meg.

1 egész eredeti sorjegy ára csak 3 frt 50 kr. fel megéyd " " " " 1 frt 75 kr. megéyd " " " " 90 kr.

Mindennemű megbízások, a pénz bekiadás, posta utáni átadás vagy az összeg utamutató mellett a legfelismeretesebben teljesíttetnek, s mindenké az állam címerével ellátott eredeti sorjegyet fölünk saját kezéhez kapja.

E megrendelésekhez a szükséges hivatalos ter-vezetek ingyen mellékeltemek, melyekből egy a nye-remények beosztása az illeto osztályokra, mint szin-ten az illeto betételek is megírtatnak s minden húzás után érdekelte felénknek felhívva nekik megküldjük a hivatalos húzasi lapstomót

Kivántra a hivatalos alaptervet bérmentesen előre is megküldjük, s kesznek nyitakozunk nem tetáros esetében a húzás előtt a sorjegyeknek a pénz visszafizetésére a visszafojgadáskor.

E nyeremények kiizetése mindig pontosan s az állam jóváhatalás mellett történni.

Csoportozatunk mindig a szerencse legyáltye volt s érdekelte felénknek egykron a legmagyobb nyereményeket fizetünk ki, többek között: 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000, stb. márkákkal.

Egy ily, a legzoldabb alpokra fakezett vállalatnál előreláthatólag mindent a legelőkeltebb részvevényre lehet bizton számítani s ez ornat fogva kérem, hogy minden megrendelésnek megírtatásunk megbízásokat a kézi húzás miatt, melóbb közzre-lyentl beszünk bekiadani.

KAUFMANN és SIMON

bank- és váltó-tátele Hamburgban.

Kérem! Készenléteket nyitvatartunk az eddig ajándékozott bizatomert, s kérek a hivatalos leve-lyt áttekintésre aital - megyszere nyeresi esélyeirel meggyőződni, melyeket a sorjegyok nyujtanak 220 7-1.

A FÉNYEK.